HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

7 martie 2017*

„Concurență — Concentrări — Regulamentul (CE) nr. 139/2004 — Servicii internaționale de curierat expres pentru livrarea coletelor mici în SEE — Achiziționarea TNT Express de către UPS — Decizie prin care concentrarea este declarată incompatibilă cu piața internă — Efecte probabile asupra prețurilor — Analiză econometrică — Dreptul la apărare”

În cauza T-194/13,

United Parcel Service, Inc., cu sediul în Atlanta, Georgia (Statele Unite), reprezentată inițial de A. Ryan, de B. Graham, solicitors, de W. Knibbeler și de P. Stamou, avocați, ulterior de A. Ryan, de W. Knibbeler, de P. Stamou, de A. Pliego Selie, de F. Hoseinian și de P. van den Berg, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată inițial de T. Christoforou, de N. Khan, de A. Biolan, de N. von Lingen și de H. Leupold și ulterior de T. Christoforou, de N. Khan, de A. Biolan și de H. Leupold, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

FedEx Corp., cu sediul în Memphis, Tennessee (Statele Unite), reprezentată inițial de F. Carlin, barrister, de G. Bushell, solicitor, și de Q. Azau, avocat, ulterior de F. Carlin, de G. Bushell și de N. Niejahr, avocat,

intervenientă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei C(2013) 431 a Comisiei din 30 ianuarie 2013 privind declararea unei concentrări ca fiind incompatibilă cu piața internă și cu funcționarea Acordului privind SEE (cazul COMP/M.6570 – UPS/TNT Express),

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din domnul M. Prek, președinte, doamna I. Labucka (raportor) și domnul V. Kreuschitz, judecători,

grefier: domnul L. Grzegorczyk, administrator,

* Limba de procedură: engleza.

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 6 aprilie 2016,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1. Părțile la concentrare

1 United Parcel Service, Inc. (denumită în continuare „UPS” sau „reclamanta”) și TNT Express NV (denumită în continuare „TNT”) își desfășoară activitatea la scară mondială în sectorul serviciilor specializate de transport și de logistică.

2 În Spațiul Economic European (SEE), UPS și TNT (denumite în continuare, împreună, „părțile la concentrare”) sunt prezente pe piețele serviciilor internaționale de curierat expres pentru livrarea coletelor mici.

3 Aceste servicii sunt cele pentru care prestatorul se angajează să livreze în altă țară colete mici într-o zi.

4 Serviciile sunt furnizate prin rețele internaționale de distribuție aeriană și terestră care se bazează pe integrarea unui anumit număr de active (centre de triere locale, centre operaționale terestre și aeriene, autovehicule, avioane, printre altele).

5 În cadrul SEE, FedEx Corp. (denumită în continuare „FedEx” sau „intervenienta”) și DHL activează de asemenea pe piețele serviciilor menționate.

2. Procedura administrativă

6 La 15 iunie 2012, reclamanta a notificat Comisiei Europene proiectul său de achiziționare a TNT (denumită în continuare „concentrarea”), în aplicarea articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO 2004, L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201, denumit în continuare „Regulamentul privind concentrările economice”), astfel cum a fost pus în aplicare prin Regulamentul (CE) nr. 802/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 (JO 2004, L 133, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 2, p. 3).

7 Prin concentrare, UPS urmărea să preia controlul asupra TNT în întregime, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, printr-o ofertă publică de cumpărare de drept neerlandez.

8 Prin decizia din 20 iulie 2012, Comisia a apreciat că concentrarea genera îndoieli serioase cu privire la compatibilitatea sa cu piața internă și a inițiat o procedură de examinare aprofundată, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul privind concentrările economice.

9 La 26 iulie și la 5 septembrie 2012, Comisia a prelungit cu 10 zile lucrătoare termenul pentru adoptarea unei decizii finale, în temeiul articolului 10 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul privind concentrările economice.

10 La 19 octombrie 2012, Comisia a adresat părților la concentrare o comunicare privind obiecțiunile (denumită în continuare „CO”), conform articolului 18 din Regulamentul privind concentrările economice.

11 Părțile la concentrare au răspuns la CO la 6 noiembrie 2012.

12 La 12 noiembrie 2012, a avut loc o audiere în cursul căreia reclamanta, asistată de consilierii săi economici externi, a fost ascultată.

13 În plus, s-a admis ca terți care demonstrau un interes suficient, printre care DHL și FedEx, să își prezinte observațiile.

14 În cursul procedurii administrative, FedEx a asistat, de asemenea, la mai multe reuniuni cu Comisia și i-a comunicat diferite observații, precum și documente interne.

15 Comisia a autorizat consilierii juridici externi ai reclamantei să examineze, într-un local de conservare a datelor, la 26 și la 29 octombrie 2012, extrase confidențiale ale documentelor interne transmise de FedEx.

16 La 29 noiembrie 2012, conform articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul privind concentrările economice, reclamanta a prezentat o primă serie de măsuri corective destinate să asigure conformitatea concentrării cu piața internă.

17 La 16 decembrie 2012, reclamanta a propus o a doua serie de măsuri corective.

18 La 21 decembrie 2012, Comisia a adresat reclamantei o scrisoare de expunere a faptelor.

19 La 3 ianuarie 2013, reclamanta a propus o a treia serie de măsuri corective.

20 Prin Decizia C(2013) 431 din 30 ianuarie 2013, Comisia a declarat că concentrarea notificată era incompatibilă cu piața internă și cu Acordul privind SEE (cazul COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (denumită în continuare „decizia atacată”).

3. Decizia atacată

21 Prin decizia atacată, Comisia a declarat concentrarea incompatibilă cu piața internă și cu Acordul privind Spațiul Economic European, în temeiul articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul privind concentrările economice, considerând că concentrarea ar reprezenta un obstacol semnificativ în calea concurenței efective (denumit în continuare un „OSCE”) în 15 state membre ale SEE, dar nu și în 14 alte state.

22 În decizia atacată, Comisia a menționat considerații privind piețele relevante, efectele concentrării în ceea ce privește concurența și angajamentele părților la concentrare.

Cu privire la piețe

Cu privire la ofertă

23 În considerentele (17)-(35) ale deciziei atacate, Comisia a apreciat că concentrarea nu ar da naștere unor OSCE pe piața transportului aerian de mărfuri, a comisionarilor expeditori și a logisticii contractuale.

24 În decizia atacată, Comisia a descris industria transportului de colete mici [considerentele (36)-(48)] și a analizat economiile de scară ale serviciilor în cauză pe baza densității rețelelor și a întinderii zonelor acoperite [considerentele (49)-(56)].

25 În considerentele (57)-(60) ale deciziei atacate, Comisia a subliniat că serviciile în cauză aveau un grad înalt de diferențiere în ceea ce privește termenele de livrare, acoperirea geografică, la plecare și la sosire, și calitatea cu privire la fiabilitatea, securitatea, orarele, caracterul global al serviciului și trasabilitatea.

26 În decizia atacată, Comisia a analizat piața serviciilor de transport de colete mici în ceea ce privește oferta și a evidențiat integratorii, precizând caracteristicile acestora după cum urmează:

„(62) «Integratorii» sunt caracterizați prin cinci elemente de bază: în primul rând, dreptul de proprietate asupra tuturor mijloacelor de transport sau un control operațional integral asupra acestora, inclusiv o rețea de transport aerian cu zboruri regulate, prin care este transportată o mare parte din volumele tratate de companie. În al doilea rând, o acoperire geografică suficientă la nivel mondial. În al treilea rând, un model radial în jurul unor centre-cheie («hub și spoke»). În al patrulea rând, o rețea informatică exclusivă, astfel încât toate datele pertinente să treacă printr-o rețea. În al cincilea și ultimul rând, integratorii au reputația de a livra în mod credibil colete la timp (credibilitatea denumită «de la un capăt la altul»). Există patru integratori în întreaga lume, toți fiind activi în Europa: UPS, TNT, DHL și FedEx.

(63) Principalul factor de diferențiere al unui integrator este faptul că acesta are un control operațional asupra ansamblului logisticii livrării coletelor mici de la origine la destinație (inclusiv transportul aerian), astfel încât acesta poate asigura o livrare în conformitate cu un angajament orar. Integratorul discută cu expeditorul, își utilizează resursele pentru a furniza toate etapele diferite ale lanțului de transport și livrează coletul destinatarului. Proprietatea sau cel puțin un control operațional al tuturor resurselor necesare pentru realizarea unei livrări înseamnă că există mai puține etape în lanțul, altfel foarte lung, al întreprinderilor implicate.”

27 În această categorie, Comisia a inclus UPS [considerentele (64)-(67)], TNT [considerentele (68)-(71)], DHL [considerentele (73)-(77)] și FedEx [considerentele (78)-(81)].

28 Comisia a făcut distincția între, în primul rând, integratori, în al doilea rând, operatorii tradiționali, printre care Royal Mail, La Poste, PostNL și Austrian Post, care activează de asemenea pe baza unor rețele internaționale [considerentele (82)-(84)], în al treilea rând, întreprinderile naționale de transport de colete mici care activează de asemenea, într-o măsură mai mică decât integratorii și pe bază de parteneriate, pe piețele serviciilor în cauză [considerentele (85) și (86)], în al patrulea rând, comisionarii expeditori, care activează de asemenea pe piețele menționate subcontractând frecvent aceste activități integratorilor [considerentul (87)], în al cincilea rând, cele mai mici întreprinderi de curierat care își desfășoară activitatea pe baza unor relații privilegiate cu clienți locali [considerentul (88)] și, în al șaselea rând, simplii intermediari revânzători ai serviciilor în cauză [considerentul (89)].

Cu privire la cerere

29 În considerentele (90)-(94) ale deciziei atacate, Comisia a analizat piața serviciilor de transport de colete mici în ceea ce privește cererea, revelând o mare fragmentare a acesteia. Astfel, Comisia a arătat că cererea era alcătuită din clienți ocazionali și din mari clienți internaționali, aceștia din urmă reprezentând o parte importantă a cifrei de afaceri a furnizorilor pe piețele în cauză. Comisia a arătat de asemenea că cererea era constituită din servicii expres și din servicii standard și că era foarte variabilă în ceea ce privește traseele. Comisia a precizat în cele din urmă că cererea consta în recurgerea la un singur sau la diferiți furnizori în funcție de serviciile în cauză, în funcție de

dimensiunea și de preferințele clienților, clienții mici preferând în general un singur furnizor pentru toate serviciile (grupare), în timp ce marii clienți recurgeau fie la același furnizor pentru toate serviciile (grupare), fie la diferiți furnizori pentru diferite servicii, fie la diferiți furnizori pentru aceleași servicii.

30 În considerentul (95) al deciziei atacate, Comisia a afirmat că din studiile sale de piață rezulta că recurgerea la un singur furnizor pentru ansamblul serviciilor (grupare) nu reprezenta tendința predominantă.

31 Comisia a precizat, în considerentul (96) al deciziei atacate, că nu a prezentat, în CO, detaliile analizelor sale de piață, întrucât rezultatele nu erau concludente pentru a stabili o tendință generală, cu excepția faptului că marii clienți aveau tendința de a recurge la diferiți furnizori.

32 În considerentul (97) al deciziei atacate, Comisia a respins argumentul părților la concentrare care susțineau că recurgerea la un singur furnizor pentru ansamblul serviciilor genera o presiune concurențială asupra prețurilor fiecărui serviciu.

Cu privire la stabilirea prețurilor

33 În considerentele (98)-(151) ale deciziei atacate, Comisia a analizat modalitățile de stabilire a prețurilor pe piața serviciilor de transport de colete mici.

34 Comisia a menționat existența unor negocieri individuale pentru majoritatea clienților [considerentele (114) și (115)], importanța profilului fiecărui client [considerentele (116)-(123)], luarea în considerare a presiunii concurențiale și a voinței clienților [considerentele (124)-(131)] și faptul că diferențele de preț nu puteau fi explicate în întregime prin diferențe de costuri [considerentele (132)-(134)].

35 După ce a expus poziția părților la concentrare [considerentele (135)-(147)], Comisia a concluzionat în sensul existenței unor prețuri diferențiate [considerentele (148)-(151)].

Cu privire la definiția pieței relevante

36 În decizia atacată, Comisia a definit piața relevantă, din punct de vedere material și din punct de vedere geografic, în ceea ce privește serviciile în cauză, și anume transportul de colete mici – iar nu de mărfuri – [considerentele (152)-(164)] dintr-o țară în alta în interiorul SEE – iar nu transporturile interne sau transporturile internaționale în exteriorul SEE – [considerentele (165)-(187)] cu livrare expres – iar nu standard – [considerentele (188)-(226)], indiferent de distanța parcursă [considerentele (227)-(231)] și de calitatea serviciului [considerentele (232)-(237)], contractele fiind negociate la scară națională pentru acest tip de servicii [considerentele (239)-(243)].

37 Astfel, Comisia a reținut că serviciile în discuție în speță erau serviciile internaționale de curierat expres pentru livrarea coletelor mici în interiorul SEE (denumite în continuare „serviciile în cauză”).

Cu privire la efectele concentrării asupra concurenței

38 Cu titlu introductiv și pentru a rezuma aprecierea sa de ansamblu, în considerentul (244) al deciziei atacate Comisia a arătat următoarele:

„(244) Deși pieţele geografice relevante sunt naționale, este util să se examineze piața curieratului expres pentru livrarea coletelor mici în interiorul SEE mai întâi dintr-un punct de vedere pan-european. Serviciile de curierat expres în interiorul SEE constituie o industrie în rețea – astfel cum a recunoscut UPS – care impune operatorilor să asigure o prezență în toate țările. Prezența cerută determină la rândul său investiții în infrastructură pe toată lungimea lanțului

valoric (preluarea, sortarea, liniile de transport, centrele-cheie, rețeaua aeriană, avioanele și livrarea). Deși aceste investiții pot fi reduse printr-o externalizare a unor elemente ale lanțului valoric către terți, externalizarea reduce controlul asupra rețelei și, în cele din urmă, calitatea serviciilor prestate, precum și eficacitatea operațională. Societățile care oferă servicii de înaltă calitate în industria curieratului expres în interiorul SEE cu o rețea de transport expres omogenă care acoperă toate țările din SEE sunt integratorii, care au controlul cel mai strâns asupra rețelei lor. Ca atare, actorii neintegrați nu sunt în măsură să exercite o presiune concurențială suficientă asupra integratorilor. Cel mai mic integrator de pe piața europeană, FedEx, nu exercită o presiune concurențială suficientă asupra părților la concentrare și asupra DHL. În plus, nicio intrare viitoare de amploare suficientă și nicio extindere eventuală realizată de actorii existenți precum FedEx nu pare suficient de probabilă și de rapidă pentru a contracara efectele prejudiciabile așteptate ca urmare a pierderii de concurență cauzate de tranzacție. În plus, nici puterea de cumpărare, nici randamentele nu ar părea suficiente pentru a contrabalansa pierderea de concurență în termenele pertinente pentru aprecierea acestei concentrări.”

Cu privire la furnizorii non-integratori

39 În considerentele (245)-(510) ale deciziei atacate, Comisia a considerat că întreprinderile care nu dispuneau de o rețea integrată de livrare a coletelor mici (denumite în continuare „non-integratori”) exercitau o presiune concurențială redusă.

– *Cu privire la filialele La Poste și Royal Mail*

40 În ceea ce privește filialele La Poste, DPD, și Royal Mail, GLS, Comisia a reținut acoperirea lor redusă [considerentele (253)-(284)], percepția clienților în ceea ce privește ofertele alternative celei a integratorilor [considerentele (285)-(295)], în special în ceea ce privește calitatea serviciilor [considerentele (396)-(411)], printre altele referitor la termenele de livrare [considerentele (412)-(420)], absența lor de pe piețele îndepărtate [considerentele (296)-(309)] și rețelele lor rutiere care nu le permiteau să asigure un serviciu expres decât pe distanțe scurte [considerentele (310)-(318)].

41 Comisia a considerat de asemenea că furnizarea serviciilor în cauză cu recurgerea la subcontractanți pentru transportul aerian prezenta dezavantaje structurale în raport cu integratorii [considerentele (319)-(374)] și că o extindere a acoperirii geografice a filialelor La Poste, DPD, și Royal Mail, GLS, era improbabilă [considerentele (375)-(395)].

42 Pe baza studiilor sale de piață, Comisia a considerat că clienții părților la concentrare recurseseră la DPD și la GLS pentru serviciile interne și pentru serviciile standard [considerentele (421)-(423)], informațiile furnizate de părțile la concentrare cu privire la recurgerea la mai mulți furnizori confirmând prezența limitată a filialelor La Poste și Royal Mail pe piețele serviciilor în cauză [considerentele (424)-(426)].

43 În susținerea analizei sale, Comisia a prezentat probe empirice cu privire la prezența și la activitățile filialelor La Poste și Royal Mail, astfel cum au fost furnizate de UPS [considerentele (424)-(434)], de TNT [considerentele (435)-(439)], de FedEx și de DHL [considerentele (440)-(450)], pentru a justifica concluzia sa privind presiunea concurențială redusă exercitată de filialele La Poste și Royal Mail [considerentele (451) și (452)].

– *Cu privire la ceilalți operatori poștali*

44 În considerentele (453)-(468) ale deciziei atacate, Comisia a afirmat că majoritatea, dacă nu toți operatorii poștali din Europa furnizau servicii de curierat expres pentru livrarea coletelor mici, dar că numai dezvoltarea filialelor La Poste și Royal Mail lăsase o amprentă europeană care le permitea,

într-o măsură limitată, să concureze cu integratorii pe piețele serviciilor în cauză [considerentul (453)], aceste considerații fiind valabile pentru Austrian Post [considerentul (455)], pentru PostNL [considerentul (456)], pentru Posten Norge [considerentul (457)] și pentru PostNord [considerentul (458)].

45 În considerentul (459) al deciziei atacate, Comisia a arătat că, deși aproape toți operatorii poștali publici erau membri ai cooperativei Express Mail Service (EMS), care reunea administrații poștale în sensul constituției Uniunii Poștale Universale (UPU), calitatea serviciilor lor depindea de fiecare operator și era în orice caz inferioară celei a operatorilor comerciali.

46 Comisia a subliniat că toți operatorii tradiționali nu ofereau alte servicii expres intra-SEE decât cele pentru scrisori și că ceilalți revindeau serviciile integratorilor [considerentele (460) și (461)].

47 În considerentele (462)-(466) ale deciziei atacate, Comisia a menționat studii de piață care demonstrau că revânzătorii nu exercitau presiuni concurențiale asupra integratorilor.

– *Cu privire la rețelele de cooperare*

48 În considerentele (469)-(477) ale deciziei atacate, Comisia a menționat anumite rețele de cooperare care funcționează într-un mod foarte variabil, precum NetExpress [considerentul (470)] și EuroExpress [considerentul (471)], păstrând autonomia fiecăruia dintre membrii lor [considerentul (472)] și neexercitând, în orice caz, nicio presiune concurențială asupra părților la concentrare pe piețele serviciilor în cauză [considerentele (473)-(477)].

– *Cu privire la comisionarii expeditori*

49 După ce a menționat poziția UPS [considerentele (478)-(484)], Comisia a considerat că, deși furnizau servicii de curierat pentru livrarea coletelor mici dintre care unele intra-SEE, comisionarii expeditori nu reprezentau o concurență puternică pe aceste piețe și nu exercitau, așadar, o presiune concurențială pe piețele serviciilor în cauză [considerentele (487)-(507)].

– *Concluzie cu privire la furnizorii non-integratori*

50 În considerentele (508) și (510) ale deciziei atacate, Comisia a concluzionat că operatorii terești, operatorii tradiționali, rețelele de cooperare și comisionarii expeditori exercitau o presiune concurențială redusă asupra integratorilor pe piețele serviciilor în cauză, atât din punctul de vedere al cererii, cât și din punctul de vedere al ofertei, în special având în vedere cotele lor de piață extrem de reduse în raport cu cele ale integratorilor.

Cu privire la furnizorii integratori

– *FedEx*

51 Comisia a reținut, în considerentele (511)-(625) ale deciziei atacate, că, printre furnizorii integratori, FedEx era un concurent slab în Europa, având în vedere cifra sa de afaceri pe piețele serviciilor în cauză și acoperirea sa a SEE [considerentele (513)-(526)], rețeaua sa în cadrul SEE [considerentele (528)-(533)], dezavantajele sale în ceea ce privește costurile în cadrul SEE [considerentele (534)-(546)], prezența sa pe piețele naționale și standard [considerentele (547)-(552)], puterea FedEx manifestându-se în principal pe piețele din afara SEE [considerentele (553)-(564)], precum și percepția FedEx de către clienți [considerentele (565)-(577)] și de către concurenți [considerentele (578)-(589)], FedEx fiind mai slabă pe piețele serviciilor în cauză [considerentele (590)-(598)].

52 În considerentele (599)-(622) ale deciziei atacate, Comisia și-a îndreptat atenția asupra extinderii FedEx în cadrul SEE.

53 Comisia a concluzionat, în considerentele (623)-(625) ale deciziei atacate, că FedEx afișa o întârziere concurențială pe piețele serviciilor în cauză care nu putea fi compensată în mod suficient, pe termen foarte scurt, prin proiectele sale de extindere care vizau acoperirea și densitatea rețelei sale în țările SEE, pentru a permite să contracareze ceilalți integratori în rețelele lor de curierat expres în cadrul SEE.

– DHL

54 În considerentele (626)-(630) ale deciziei atacate, Comisia a subliniat că, potrivit părților la concentrare, DHL era concurentul cel mai important în Europa pe piețele serviciilor în cauză, în ceea ce privea cotele de piață [considerentul (626)], acoperirea geografică [considerentul (627)], precum și datorită dezvoltării și densității rețelei sale în cadrul SEE [considerentul (628)].

Cu privire la intensitatea concurenței

– Considerații generale cu privire la intensitatea concurenței dintre UPS și TNT pe o „piață diferențiată”

55 În considerentele (631)-(635) ale deciziei atacate, Comisia a arătat următoarele:

„(631) În prezenta secțiune, Comisia prezintă o analiză a intensității relației de concurență, ceea ce demonstrează că TNT și UPS sunt, astfel, concurenți apropiați pe piața serviciilor de curierat expres în interiorul SEE. Analiza arată că DHL este de asemenea un concurent apropiat al părților, în timp ce, astfel cum se demonstrează în secțiunile 7.3 și 7.2.1, FedEx și întreprinderile principale neintegrate DPD și GLS sunt concurenți mai îndepărtați ai părților.

(632) Analiza este utilă pentru a determina ce societăți active pe piața curieratului expres în interiorul SEE oferă produse care sunt substitute apropiate între ele și este edificatoare cu privire la nivelul de presiune concurențială pe care aceste întreprinderi îl exercită în prezent.

(633) O asemenea analiză este deosebit de pertinentă pe o piață segmentată precum cea în cauză, pe care produsele și serviciile prezintă diferite caracteristici. Unul dintre factorii cei mai importanți de segmentare a pieței curieratului expres în interiorul SEE este acoperirea punctelor de origine și de destinație care sunt propuse de un transportator specific (ceea ce înseamnă țările din SEE pornind din care și către care pot fi transportate coletele mici expres și întinderea acoperirii teritoriilor geografice în interiorul acestor țări). Există de asemenea alți factori de diferențiere, precum caracteristicile calitative ale serviciului (fiabilitate, calitatea sistemului de urmărire și de identificare și propunerea unor servicii specifice precum livrările de înaltă calitate, matinale sau până la prânz sau tratamentele speciale).

(634) Combinația diverșilor factori de diferențiere a serviciului cu abordarea comercială a prestatorilor vizați de ofertă (sau o procedură de selecție a consumatorilor similară) determină în ce măsură diferiții prestatori vor fi substitute apropiate atunci când vor fi în concurență față de consumatori. Comisia nu a analizat, așadar, numai întreprinderile în privința caracteristicilor lor esențiale (precum acoperirea serviciilor lor), ci de asemenea a evaluat gradul lor de substituibilitate din punctul de vedere al consumatorilor pe baza tuturor elementelor disponibile, în special evaluarea de către consumatori rezultată din studiile de piață, o analiză a ofertei și analiza interviurilor de ieșire ale TNT.

(635) Obiectivul analizei este nu numai de a determina nivelul de concurență între cele două întreprinderi din concentrarea economică, ci și de a identifica celelalte întreprinderi care reprezintă în prezent substitute apropiate ale părților la concentrare pe această piață segmentată. Ceea ce este deosebit de relevant în speță, întrucât toate elementele disponibile sugerează că, în cadrul pieței segmentate în cauză, un ansamblu foarte limitat de prestatori se află în prezent într-o concurență strânsă între ei în raport cu celelalte întreprinderi prezente pe piață.”

– Percepția clienților potrivit studiilor de piață

56 În considerentele (636)-(652) ale deciziei atacate, Comisia menționează răspunsurile clienților la chestionarele sale privind intensitatea concurenței pe piețele serviciilor în cauză, stabilind în mod clar, potrivit acesteia, o proximitate concurențială a părților la concentrare și a DHL.

– Comparația deservirilor și a acoperirilor livrărilor pentru diferite servicii expres

57 În considerentul (653) al deciziei atacate, Comisia a subliniat că unul dintre factorii care diferențiau cel mai mult societățile care furnizau serviciile în cauză era întinderea acoperirii țărilor de origine și de destinație, întrucât aceasta determina posibilitatea clientului de a expedia un colet mic printr-un serviciu expres determinat (dimineața devreme, la prânz sau la orice oră din zi) dintr-un punct de origine determinat către o destinație dată.

58 În considerentele (654)-(658), Comisia a comparat, pe de o parte, integratorii între ei și, pe de altă parte, integratorii și filialele La Poste și Royal Mail, pentru a concluziona, în considerentul (659), că, pentru clienții care solicită o largă acoperire geografică în interiorul SEE pentru serviciile în cauză, părțile la concentrare erau foarte probabil cele mai apropiate în materie de substituibilitate a serviciilor.

– Cu privire la orarele de livrare și la serviciile premium

59 În considerentele (660) și (661) ale deciziei atacate, Comisia a subliniat că un alt factor dintre cei care diferențiau societățile care furnizează serviciile în cauză avea legătură cu orele de livrare – piața fiind divizată în trei segmente, și anume segmentul „Înainte de ora 10”, segmentul „Înainte de ora 12” și segmentul „La orice oră din zi” –, în special în ceea ce privește anumite produse, serviciile matinale fiind percepute drept servicii premium.

60 Pe baza analizei sale, Comisia a considerat că părțile la concentrare erau într-o concurență strânsă cu DHL, în fața unei oferte relativ reduse a non-integratorilor cu privire la serviciile premium [considerentele (662)-(665)].

– Cu privire la calitatea serviciilor

61 În considerentul (666) al deciziei atacate, Comisia a afirmat că, „[î]n calitate de integratori principali, caracteristicile calitative ale serviciilor părților precum urmărirea și identificarea sau diverse servicii complementare se aseamănă între ele, spre deosebire de companiile neintegrate (precum DPD și GLS) care sunt substitute îndepărtate ale serviciilor părților având în vedere diferitele criterii de calitate, astfel cum se explică în secțiunea privind non-integratorii (în special în secțiunea 7.2.1.7, care explică de ce serviciile internaționale de curierat expres în interiorul SEE ale La Poste și Royal Mail sunt percepute ca fiind substitute îndepărtate ale serviciilor părților în ceea ce privește diferitele criterii de calitate)”.

– *Cu privire la realizarea ofertelor*

62 În considerentele (667)-(684) ale deciziei atacate, pe baza datelor UPS [considerentele (668)-(674)], ale TNT [considerentele (675)-(681)] și ale DHL [considerentele (682)-(684)], Comisia a considerat că părțile la concentrare, în ceea ce privește realizarea ofertelor, erau apropiate pe plan concurențial, la fel ca și DHL, spre deosebire de FedEx și de non-integratori.

– *Cu privire la captivitatea clienților TNT*

63 Comisia a analizat, în considerentele (685)-(701) ale deciziei atacate, conținutul întâlnirilor organizate de TNT cu clienții săi cu privire la motivele schimbărilor furnizorilor de către aceștia.

– *Concluzie privind intensitatea concurenței*

64 În considerentele (702)-(711) ale deciziei atacate, Comisia a considerat, răspunzând observațiilor părților la concentrare ca răspuns la CO, că UPS și TNT erau concurenți apropiați ai DHL pe piețele serviciilor în cauză.

Cu privire la afectarea presiunii concurențiale asupra piețelor „extrem de diferențiate”

65 În considerentele (712)-(714) ale deciziei atacate, Comisia a considerat că concentrarea ar reduce, pe anumite piețe, numărul de furnizori ai serviciilor în cauză, integratori și non-integratori, de la patru la trei.

66 În considerentele (715)-(720) ale deciziei atacate, Comisia a considerat că concentrarea ar reduce, pe anumite piețe, numărul furnizorilor integratori ai serviciilor în cauză de la trei la doi, având în vedere poziția FedEx.

67 În considerentele (721)-(726) ale deciziei atacate, Comisia a măsurat efectul probabil al concentrării asupra prețurilor și, în considerentele (727)-(740), a citat analiza UPS cu privire la efectele concentrării asupra prețurilor.

Cu privire la barierele la intrare și la extindere pe piețele serviciilor în cauză

68 În considerentul (741) al deciziei atacate, Comisia a considerat următoarele:

> „(741) Intrarea sau extinderea pe piața curieratului expres în interiorul SEE trebuie să fie examinată în funcție de două dimensiuni diferite: oferta de produse și întinderea geografică. Indiferent de dimensiune, barierele la intrare sau la extindere sunt similare și pot fi rezumate după cum urmează: o nouă întreprindere care intră pe piața curieratului expres în interiorul SEE ar trebui să creeze i) o infrastructură informatică, ii) o infrastructură de sortare în întregul SEE și iii) o rețea aeriană. Astfel cum a demonstrat absența unor intrări importante în acești ultimi 20 de ani și rezultatul studiului de piață, aceste bariere sunt foarte ridicate și nu pot fi depășite prin intermediul externalizării.”

69 În susținerea aprecierii sale, Comisia a invocat, în primul rând, absența oricărei întreprinderi mari nou-intrate în ultimii 20 de ani [considerentele (742)-(746)], în al doilea rând, aprecierea pieței *ratione materiae* și *ratione loci* [considerentele (747)-(750)], în al treilea rând, necesitatea unei întreprinderi nou-intrate pe piețele serviciilor în cauză de a construi o infrastructură în ansamblul SEE [considerentele (751) și (752)], în al patrulea rând, necesitatea de a dispune de o rețea tehnologică

proprie [considerentele (753)-(759)], în al cincilea rând, necesitatea de a dispune de o infrastructură de triere în ansamblul SEE [considerentele (760)-(765)] și, în al șaselea rând, necesitatea de a dispune de propria rețea de transport aerian [considerentele (766)-(780)].

70 În concluzie, Comisia a reținut următoarele în considerentele (781) și (782):

„(781) Barierele la intrare sau la extindere sunt cumulative, întrucât orice întreprindere nou-intrată pe piața curieratului expres în interiorul SEE ar trebui să le depășească simultan pentru a oferi servicii de livrare concurente cu cele propuse de actorii cei mai puternici. A exercita o concurență eficace necesită crearea unei rețele de curierat expres în interiorul SEE, atât în ceea ce privește oferta de produse, cât și întinderea geografică. Prin urmare, întreprinderea nou-intrată ar trebui să își construiască o infrastructură sofisticată în ansamblul SEE, cuprinzând centre de triere, să asigure o rețea vastă și densă de preluare și de livrare [«Pick-Up & Delivery» (PUD)], să creeze o rețea aeriană, o rețea terestră și linii de transport, precum și o rețea informatică sofisticată. Toate aceste elemente generează costuri și riscuri semnificative, precum și o durată importantă.

(782) În plus, pentru a asigura un randament în privința costurilor și, așadar, pentru a exercita o concurență efectivă, intrarea sau extinderea trebuie să aibă loc la o scară suficientă și să atingă o densitate de rețea suficientă. Din cauza faptului că activitatea de livrare a coletelor mici este o industrie în rețea, economiile de scară și densitatea sunt determinante (astfel cum se explică în secțiunea 6.1.3) și, pentru a le atinge, poate fi necesar un timp foarte îndelungat. Înainte de a realiza economii de scară suficiente, operatorii ar trebui să se expună unor costuri și unor riscuri importante, și pot să nu fie în măsură să exploateze activitatea în mod rentabil pentru o perioadă importantă înainte de a obține un profit. Această complexitate crește dificultățile la intrare și la extindere pe piața în discuție.”

Cu privire la probabilitatea, la termenele și la caracterul suficient al intrărilor sau al extinderii pentru a contracara potențialele efecte anticoncurențiale ale concentrării

71 În decizia atacată, Comisia a apreciat că nici proiectele de extindere ale FedEx [considerentul (783)], nici cele ale celorlalți operatori [considerentele (784)-(787)] nu ar permite contracararea oricărei strategii anticoncurențiale puse în aplicare de părțile la concentrare [considerentul (788)].

Cu privire la existența unei puteri de cumpărare compensatorii

72 Cu privire la aspectul existenței unei puteri de cumpărare compensatorii, Comisia a amintit, cu titlu introductiv, următoarele:

„(789) Puterea de cumpărare compensatorie este definită în Orientările privind evaluarea concentrărilor orizontale ca «o putere de negociere a cumpărătorului față de vânzător, în cadrul negocierilor comerciale, datorită dimensiunii sale, relevanței sale comerciale pentru vânzător, precum și capacității respectivului cumpărător de a apela la furnizori alternativi». Aceasta se raportează la capacitatea marilor cumpărători de a obține, pe piețele în aval concentrate, concesii de prețuri din partea furnizorilor.

(790) Orientările conțin o listă neexhaustivă a surselor posibile de putere de cumpărare compensatorie, inclusiv capacitatea pe care o deține un mare cumpărător de a se adresa altor furnizori, de a încuraja dezvoltarea sau intrarea [concurenților] sau de a refuza să cumpere anumite produse ale părților la concentrare în cazul în care acestea măresc prețurile produselor pentru care concentrarea determină o reducere a concurenței.”

73 În considerentele (791)-(799) ale deciziei atacate, Comisia, după ce a expus poziția UPS [considerentul (791)], a concluzionat că „clienții nu au capacitatea de a exercita o putere de cumpărare compensatorie suficientă pentru a contracara o creștere a prețurilor pe piața curieratului expres în interiorul SEE după concentrare”.

Cu privire la poziția TNT în absența concentrării

74 În considerentele (800)-(806) ale deciziei atacate, Comisia a considerat că se impunea să se țină seama de acoperirea actuală și de capacitatea concurențială a TNT și a respins argumentul UPS întemeiat pe degradarea potențială a poziției TNT pe piața serviciilor de curierat expres pe distanțe mari.

Cu privire la câștigurile de eficacitate preconizate ale concentrării

75 În ceea ce privește câștigurile de eficacitate preconizate ale concentrării, Comisia a amintit, cu titlu introductiv, în considerentele (807)-(816) ale deciziei atacate, criteriile stabilite în Orientările privind evaluarea concentrărilor orizontale în temeiul Regulamentului Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO 2004, C 31, p. 5, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 56).

76 În considerentele (817)-(848) ale deciziei atacate, Comisia a analizat câștigurile de eficacitate invocate de părțile la concentrare, în ceea ce privește reducerea costurilor prin sinergii operaționale [considerentele (822)-(831)], prin sinergii ale rețelei aeriene [considerentele (832)-(837)] și prin sinergii de gestiune și ale costurilor administrative [considerentul (838)], precum și argumentele părților la concentrare cu privire la caracterul verificabil al datelor lor [considerentele (839)-(841)] și la repartizarea reducerilor prevăzute pe servicii și pe zone geografice [considerentele (842)-(848)].

77 În considerentele (849)-(921) ale deciziei atacate, Comisia a apreciat câștigurile de eficacitate invocate de părțile la concentrare și caracterul lor verificabil [considerentele (850)-(892)], beneficiile aduse consumatorilor [considerentele (893)-(906)], specificitatea concentrării [considerentele (907)-(910)] și calculele sinergiilor [considerentele (911)-(921)].

Analiză pe țări

78 În considerentele (923)-(939) ale deciziei atacate, Comisia și-a sintetizat considerațiile cu privire la piețele serviciilor în cauză.

79 În considerentele (940)-(951) ale deciziei atacate, Comisia a considerat că nu era posibil să se bazeze pe cotele de piață prezentate de UPS.

80 În continuare, decizia atacată a prezentat poziția UPS și aprecierea Comisiei cu privire la efectele concentrării asupra pieței serviciilor în cauză luând în considerare efectele probabile ale concentrării asupra prețurilor și asupra câștigurilor de eficacitate preconizate ale concentrării, pentru anumite țări din SEE, țară cu țară, și anume Bulgaria [considerentele (952)-(1018)], Republica Cehă [considerentele (1019)-(1070)], Danemarca [considerentele (1071)-(1148)], Estonia [considerentele (1149)-(1193)], Finlanda [considerentele (1194)-(1240)], Ungaria [considerentele (1241)-(1317)], Letonia [considerentele (1318)-(1365)], Lituania [considerentele (1366)-(1415)], Malta [considerentele (1416)-(1435)], Țările de Jos [considerentele (1436)-(1563)], Polonia [considerentele (1564)-(1633)], România [considerentele (1634)-(1679)], Slovacia [considerentele (1680)-(1743)], Slovenia [considerentele (1744)-(1798)] și Suedia [considerentele (1799)-(1849)].

Concluzia generală a Comisiei în decizia atacată cu privire la efectele concentrării

81 În considerentul (1850) al deciziei atacate, Comisia a concluzionat că concentrarea ar constitui un OSCE pe piețele serviciilor relevante în Bulgaria, în Republica Cehă, în Danemarca, în Estonia, în Letonia, în Lituania, în Ungaria, în Malta, în Țările de Jos, în Polonia, în România, în Slovenia, în Slovacia, în Finlanda și în Suedia, respectiv în 15 țări membre ale SEE.

Cu privire la angajamentele părților la concentrare

82 În considerentele (1851)-(1942) ale deciziei atacate, Comisia a reprodus angajamentele propuse de părțile la concentrare și, în considerentele (1943)-(2106), aprecierea sa negativă cu privire la aceste angajamente.

Procedura și concluziile părților

83 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 5 aprilie 2013, reclamanta a introdus prezenta acțiune în anulare împotriva deciziei atacate.

84 Printr-o scrisoare care însoțea cererea introductivă, reclamanta a atras atenția Tribunalului asupra faptului că cererea introductivă și anexele sale erau confidențiale și conțineau secrete comerciale în privința sa.

85 Prin urmare, în aplicarea articolului 6 alineatul (3) din Instrucțiunile către grefierul Tribunalului, reclamanta a solicitat ca aceste informații să nu fie menționate în documentele aferente cauzei la care publicul avea acces.

86 În plus, în ipoteza intervenției unui terț, reclamanta și-a anunțat intenția de a solicita Tribunalului ca secretele sale comerciale să fie eliminate din orice document comunicat intervenientului, în aplicarea articolului 116 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991.

87 Prin act separat, depus în aceeași zi la grefa Tribunalului, reclamanta a formulat o cerere de aplicare a procedurii accelerate în temeiul articolului 76a din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991.

88 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 12 aprilie 2013, Comisia a confirmat primirea cererii introductive a reclamantei, precum și a cererii sale de aplicare a procedurii accelerate și a solicitat Tribunalului prelungirea termenului acordat pentru depunerea memoriului său în apărare.

89 Prin act depus la grefa Tribunalului la 17 aprilie 2013, Comisia și-a prezentat observațiile cu privire la cererea reclamantei de aplicare a procedurii accelerate.

90 Prin decizia din 7 mai 2013, cererea reclamantei de judecare a prezentei cauze potrivit procedurii accelerate a fost respinsă.

91 Prin decizia din 7 mai 2013, s-a decis că nu mai era necesar ca Tribunalul să se pronunțe asupra cererii Comisiei de prelungire a termenului acordat pentru depunerea memoriului său în apărare.

92 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 15 mai 2013, Comisia a solicitat Tribunalului prelungirea termenului acordat pentru depunerea memoriului său în apărare.

93 La 27 mai 2013, această cerere a fost admisă.

94 Printr-o scrisoare depusă la grefa Tribunalului la 25 iunie 2013, Comisia a solicitat din nou Tribunalului prelungirea termenului acordat pentru depunerea memoriului său în apărare.

95 Prin act depus la grefa Tribunalului la 17 iunie 2013, FedEx a solicitat să intervină în litigiu în susținerea concluziilor Comisiei (denumită în continuare „cererea de intervenție”).

96 Prin scrisorile grefei Tribunalului din 25 iunie 2013, reclamanta și Comisia au fost invitate să își prezinte observațiile, cel târziu la 18 iulie 2013, cu privire la cererea de intervenție.

97 La 2 iulie 2013, a fost admisă cererea Comisiei de prelungire a termenului acordat pentru depunerea memoriului său în apărare.

98 Printr-o scrisoare adresată grefei Tribunalului la 5 iulie 2013, reclamanta a solicitat prelungirea până la 1 august 2013 a termenului acordat, în cadrul cererii sale de aplicare a regimului de confidențialitate, pentru depunerea versiunii neconfidențiale a cererii introductive în privința FedEx, având în vedere volumul dosarului și numărul de informații sensibile, precum și faptul că decizia atacată nu era încă accesibilă publicului din cauza tratamentului în curs de către Comisie a numeroaselor cereri de confidențialitate.

99 Comisia a depus memoriul în apărare la 9 iulie 2013, iar apoi observațiile sale cu privire la cererea de intervenție la 10 iulie 2013.

100 Prin scrisoarea grefei Tribunalului din 11 iulie 2013, s-a admis cererea reclamantei de prelungire a termenului de depunere a versiunii neconfidențiale a cererii introductive în privința FedEx.

101 Reclamanta a depus observații cu privire la cererea de intervenție la 17 iulie 2013.

102 Prin acte depuse la grefa Tribunalului la 31 iulie 2013, reclamanta a solicitat să fie eliminate din actele de procedură comunicate FedEx, printre care cererea introductivă și anexele, anumite înscrisuri confidențiale. Reclamanta a prezentat o listă și versiuni neconfidențiale ale respectivelor înscrisuri.

103 În scrisoarea sa, mai întâi, reclamanta a indicat că, pe parcursul procedurii, își va extinde cererea de confidențialitate în privința FedEx la alte înscrisuri comunicate Tribunalului, precum memoriul în apărare al Comisiei și replica.

104 În continuare, reclamanta a explicat că elementele pentru care solicita confidențialitatea făceau parte din analiza efectelor concentrării în ceea ce privește prețurile și câștigurile de eficacitate, informațiile privind strategiile sale operațională și comercială, precum și datele privind angajamentele pe care le propusese Comisiei în cursul procedurii administrative.

105 În sfârșit, reclamanta a atras atenția Tribunalului asupra faptului că anumite înscrisuri din dosar conțineau informații confidențiale și secrete comerciale privind terți, în special TNT, în numele cărora aceasta aprecia că nu putea să solicite aplicarea unui tratament confidențial, indicând în același timp Tribunalului elementele în cauză care vizau TNT.

106 Prin scrisoarea depusă la grefa Tribunalului la 9 august 2013, Comisia și-a prezentat observațiile cu privire la cererea de confidențialitate, subliniind că anumite înscrisuri din dosar, dar nu memoriul în apărare, cuprindeau elemente confidențiale privind TNT și, în esență, că, dacă reclamanta, care introdusese aceste elemente pe parcursul procedurii administrative, ar aprecia într-adevăr că nu era în măsură să extindă cererea sa de confidențialitate în această privință, ar trebui ea însăși să revadă în acest scop conținutul cererii introductive.

107 Prin decizia grefierului din 20 august 2013, reclamanta a fost invitată să regularizeze, până la 5 septembrie 2013, versiunile neconfidențiale cenzurate ale tuturor datelor privind TNT.

108 La 2 septembrie 2013, reclamanta a depus replica.

109 Prin act depus la grefa Tribunalului în aceeași zi, în temeiul articolului 64 alineatul (3) litera (e) și alineatul (4), precum și al articolului 65 din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991, reclamanta a solicitat Tribunalului, cu titlu de măsuri de organizare a procedurii sau de activități de cercetare judecătorească, obligarea Comisiei la prezentarea documentelor furnizate de FedEx în cursul procedurii administrative.

110 Reclamanta a precizat că cererea sa de măsuri de organizare a procedurii sau de activități de cercetare judecătorească viza în esență motivul acțiunii întemeiat pe încălcări ale dreptului la apărare.

111 La 5 septembrie 2013, reclamanta a depus la grefa Tribunalului o versiune neconfidențială, în privința FedEx și acoperind TNT, a cererii introductive și a anexelor sale, printre care și anexa A.1, și anume decizia atacată.

112 La 5 septembrie 2013, reclamanta a confirmat că cererea sa din 31 iulie 2013 viza diferite categorii de elemente, fără a preciza însă motivele caracterului pretins confidențial al acestor elemente.

113 Prin decizia Tribunalului din 30 septembrie 2013, prezenta cauză a fost reatribuită Camerei a patra.

114 Prin Ordonanța președintelui Camerei a patra a Tribunalului din 21 octombrie 2013, a fost admisă cererea de intervenție în litigiu în susținerea concluziilor Comisiei formulată de FedEx.

115 FedEx i-au fost comunicate toate actele de procedură notificate părților, printre care și versiunile neconfidențiale ale cererii introductive și ale anexelor sale, astfel cum au fost modificate de reclamantă la 5 septembrie 2013.

116 Prin scrisoarea din 8 noiembrie 2013, Comisia și-a prezentat observațiile cu privire la cererea de măsuri de organizare a procedurii formulată de reclamantă la 2 septembrie 2013, solicitând respingerea acestei cereri, având în vedere tardivitatea sa și lipsa utilității sale pentru buna derulare a procedurii.

117 Printr-o scrisoare depusă la grefa Tribunalului la 6 decembrie 2013, intervenienta a formulat obiecții detaliate cu privire la cererea de confidențialitate a reclamantei, astfel cum îi fusese transmisă de grefa Tribunalului.

118 La 12 decembrie 2013, grefa Tribunalului a informat intervenienta că, în urma obiecțiilor sale cu privire la cererea de confidențialitate, termenul de depunere a memoriului în intervenție fusese reportat *sine die* și că urma să fie stabilit din nou după adoptarea unei ordonanțe cu privire la confidențialitate.

119 La 30 ianuarie 2014, Comisia a depus duplica.

120 În aceeași zi, reclamanta și-a completat cererea de confidențialitate cu privire la duplică.

121 La 20 martie 2014, reclamanta a fost invitată, în legătură cu cererea sa de aplicare a regimului de confidențialitate în ceea ce privește anexa A.1 la cererea introductivă, și anume versiunea neconfidențială a deciziei atacate, să indice, pentru fiecare element eliminat, care erau motivele care stăteau la baza cererii sale de aplicare a regimului de confidențialitate.

122 Reclamanta a fost invitată, în plus, să nu introducă în răspunsul său elemente, în privința sa sau a TNT, despre care ar considera că intră în sfera confidențialității în privința intervenientei.

123 În orice caz, reclamanta a fost rugată să nu elimine din versiunea confidențială a deciziei atacate decât fragmentele strict necesare cu scopul de a-i proteja confidențialitatea în privința intervenientei.

124 Prin scrisori ale grefei din 3 aprilie 2014, intervenienta a fost invitată să își prezinte observațiile cu privire la cererea de confidențialitate în privința sa, astfel cum a fost efectiv depusă de reclamantă.

125 Prin fax adresat grefei Tribunalului la 25 aprilie 2014, intervenienta a declarat că nu avea nicio obiecție cu privire la cererea de confidențialitate astfel cum fusese depusă de reclamantă.

126 Prin scrisoarea grefei din 8 mai 2014, părțile au fost informate că termenul pentru depunerea memoriului în intervenție era stabilit la 20 iunie 2014.

127 Prin act depus la grefa Tribunalului la 26 iunie 2014, intervenienta a depus memoriul în intervenție.

128 Reclamanta și-a prezentat observațiile cu privire la memoriul menționat la 6 octombrie 2014 și a contestat admisibilitatea acestuia.

129 Prin act depus la grefa Tribunalului la 1 iulie 2015, reclamanta a solicitat ca prezenta acțiune să fie tratată cu prioritate.

130 La 16 iulie 2015, în aplicarea articolului 89 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, Tribunalul a solicitat părților să răspundă în scris la anumite întrebări.

131 Părțile au dat curs solicitării respective în termenul acordat.

132 Prin decizia din 4 august 2015, s-a admis cererea de judecare cu prioritate, în aplicarea articolului 67 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

133 Prin scrisoarea din 4 august 2015 și în aplicarea articolului 89 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de procedură, Tribunalul a admis cererea de măsuri de organizare a procedurii depusă de reclamantă și a solicitat Comisiei să prezinte anumite documente transmise de FedEx în cursul procedurii administrative.

134 La 12 august 2015, Comisia a refuzat să prezinte documentele solicitate, pentru a garanta confidențialitatea acestora.

135 Prin Ordonanța din 25 septembrie 2015, Camera a patra a Tribunalului a dispus, în aplicarea articolului 91 litera (b), a articolului 92 alineatul (3) și a articolului 103 din Regulamentul de procedură, prezentarea de către Comisie a documentelor solicitate.

136 La 2 octombrie 2015, Comisia a prezentat documentele solicitate.

137 Prin Ordonanța din 27 octombrie 2015, Camera a patra a Tribunalului a dispus, în aplicarea articolului 91 litera (b), a articolului 92 alineatul (3) și a articolului 103 din Regulamentul de procedură, prezentarea de către Comisie a unor documente suplimentare.

138 Prin Ordonanța din 11 decembrie 2015, Camera a patra a Tribunalului a permis, în aplicarea articolului 91 litera (b), a articolului 92 alineatul (3) și a articolului 103 din Regulamentul de procedură, reprezentanților reclamantei să consulte la grefa Tribunalului, sub rezerva semnării unui angajament de confidențialitate, un document confidențial.

139 La 17 decembrie 2015, reprezentanții reclamantei au comunicat grefei Tribunalului angajamentele de confidențialitate semnate.

140 Între 15 ianuarie 2016 și 12 februarie 2016, reprezentanții reclamantei au putut consulta la grefa Tribunalului documentul confidențial.

141 La 12 februarie 2016, în aplicarea articolului 89 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de procedură, Tribunalul a invitat părțile să trimită în scris, dacă este cazul, observațiile lor cu privire la documentul confidențial în termen de două săptămâni.

142 Reclamanta și Comisia au transmis Tribunalului, la 26 și, respectiv, la 29 februarie 2016, observațiile lor cu privire la conținutul documentului confidențial consultat într-un local de conservare a datelor.

143 Pe baza propunerii judecătorului raportor, Tribunalul a decis deschiderea fazei orale a procedurii.

144 Conform articolului 109 din Regulamentul de procedură, Tribunalul, prin scrisoarea din 18 martie 2016, a invitat părțile să își prezinte observațiile cu privire la necesitatea eventuală a desfășurării dezbaterilor, în parte, în ședință secretă.

145 La 29 martie 2016, Comisia a răspuns la invitația Tribunalului, apreciind că organizarea unei ședințe secrete nu era necesară, cu excepția cazului în care era abordat conținutul documentului consultat într-un local de conservare a datelor de reprezentanții reclamantei începând cu 15 ianuarie 2016.

146 La 31 martie 2016, reclamanta a răspuns la invitația Tribunalului, declarând că nu avea nicio obiecție cu privire la caracterul public al dezbaterilor și nici cu privire la organizarea unei ședințe secrete, totuși numai în ipoteza în care conținutul documentului confidențial pe care reprezentanții săi îl consultaseră într-un local de conservare a datelor începând cu 15 ianuarie 2016 urma să fie abordat.

147 În aceeași zi, intervenienta a apreciat, la rândul său, că era necesară organizarea ședinței secrete în integralitate, iar nu în parte, astfel cum sugerase Tribunalul, din cauza numeroaselor divergențe între, pe de o parte, versiunea neconfidențială a deciziei atacate, astfel cum a fost depusă la dosar, și, pe de altă parte, versiunea publică a deciziei atacate, divergențele menționate fiind enumerate în anexă la observațiile intervenientei.

148 La 5 aprilie 2016, Tribunalul a decis, după ascultarea părților, organizarea unei ședințe secrete în întregime pentru audierea pledoariilor.

149 În ședința din 6 aprilie 2016, au fost ascultate pledoariile părților și răspunsurile lor la întrebările orale adresate de Tribunal.

150 Printr-o măsură de organizare a procedurii din 11 aprilie 2016, Tribunalul a solicitat Comisiei, în aplicarea articolului 89 alineatul (3) literele (a) și (d) din Regulamentul de procedură, pe de o parte, să prezinte anumite documente pe care aceasta s-a întemeiat în ședința din 6 aprilie 2016 și, pe de altă parte, să răspundă în scris la o întrebare.

151 La 26 aprilie 2016, Comisia a prezentat documentele solicitate și a răspuns în termenele acordate la întrebarea Tribunalului.

152 La 8 iunie 2016, reclamanta și-a prezentat observațiile cu privire la documentele și la răspunsul adresate de Comisie la 26 aprilie 2016.

153 Prin decizia din 4 octombrie 2016, Tribunalul a închis faza orală a procedurii.

154 În cererea introductivă, reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

155 Comisia solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii în întregime;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată efectuate de intervenientă.

156 Intervenienta solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii în întregime;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

157 În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă, în esență, trei motive. Primul motiv este întemeiat pe erori de drept și pe erori vădite de apreciere, al doilea motiv este întemeiat pe încălcări ale dreptului la apărare, iar al treilea motiv, pe încălcări ale obligației de motivare.

158 Al doilea motiv al acțiunii, care trebuie examinat de la bun început, este divizat, în esență, în patru aspecte, întemeiate pe încălcări ale dreptului la apărare referitoare la efectele probabile ale concentrării asupra prețurilor, la câștigurile de eficacitate preconizate ale concentrării, la poziționarea concurențială viitoare a FedEx și, respectiv, la numărul de state OSCE.

159 În cadrul primului aspect al celui de al doilea motiv, reclamanta amintește că, în cursul procedurii administrative, a comunicat cu Comisia în legătură cu analizele lor ale concentrării cu privire la preț, precum și în legătură cu estimările lor referitoare la câștigurile de eficacitate, calculând efectele nete așteptate ale concentrării asupra prețurilor de pe diferitele piețe naționale.

160 Or, analiza concentrării în ceea ce privește prețul, care figurează în decizia atacată, ar fi semnificativ diferită de toate versiunile la care reclamanta a putut avea acces în cursul procedurii administrative, ceea ce ar aduce atingere dreptului său la apărare.

161 În anexa la cererea introductivă, reclamanta prezintă un raport care inventariază modificările care, în opinia sa, au fost aduse modelului pe care l-a utilizat și care expun motivele tehnice pentru care aceasta nu ar fi fost în măsură să reproducă rezultatele care figurează în decizia atacată.

162 Reclamanta susține, ca urmare a răspunsului Comisiei la măsura de organizare a procedurii a Tribunalului ulterioară ședinței, că modelul econometric utilizat în decizia atacată este o versiune foarte restrictivă a unei abordări neliniare, sau chiar a unei abordări pe care aceasta o califică drept „liniară prin segmente”, ceea ce nu a făcut obiectul niciunei dezbateri în cursul procedurii administrative.

163 Astfel, reclamanta susține că Comisia a utilizat mai degrabă un model liniar în interiorul fiecărui interval de fluctuație.

164 Pe de altă parte, reclamanta subliniază că este contrar practicii economice să se utilizeze în stadiul estimării și în stadiul previziunii, care constituie cele două etape ale analizei econometrice a Comisiei, două variabile de concentrare diferite.

165 Astfel, pentru a reprezenta gradul de concentrare pe piață, Comisia ar fi utilizat în stadiul estimării o variabilă de concentrare discretă, în conformitate cu recomandările reclamantei în acest sens, în timp ce, în stadiul previziunii, aceasta ar fi menținut o variabilă continuă.

166 Prin urmare, reclamanta arată că, menținând în stadiul previziunii o asemenea variabilă, Comisia nu analizează evoluția prețului de la un interval de fluctuație la altul, ci numai evoluția prețului în cadrul fiecărui interval de fluctuație.

167 În ceea ce privește intervalele menționate, reclamanta adaugă că acestea nu au fost elaborate de ea, ci alese în mod arbitrar de Comisie.

168 Reclamanta nu ar putea, prin urmare, să conteste în mod util fiabilitatea modelului econometric în cauză, reținut de Comisie în decizia atacată, și nici divergențele dintre rezultatele Comisiei și cele calculate de ea însăși în ultima sa analiză econometrică prezentată Comisiei la 16 noiembrie 2012.

169 Faptul că reclamanta nu poate să reproducă rezultatele Comisiei ar arăta că Comisia nu a ascultat-o înainte de a modifica, în mod semnificativ și în detrimentul său, un model econometric determinant pentru conținutul deciziei atacate.

170 Or, dacă Comisia ar fi audiat-o cu privire la modificările în cauză înainte de a adopta decizia atacată, reclamanta ar fi fost în măsură să verifice rezultatele reținute în decizia atacată și, mai ales, să își susțină punctul de vedere cu privire la caracterul adecvat al unei modificări atât de importante.

171 Pe de altă parte, făcând trimitere la examinarea celui de al treilea aspect al celui de al doilea motiv, referitor la poziționarea concurențială viitoare a FedEx, reclamanta susține, în esență, că nu a avut acces la datele privind acoperirea FedEx în anul 2015 suficient de devreme în cadrul procedurii administrative și, prin urmare, că nu a fost în măsură să propună măsuri corective adaptate.

172 La rândul său, Comisia contestă, cu titlu principal, admisibilitatea argumentelor juridice și economice ale reclamantei, pentru motivul că sunt enunțate într-o anexă la cererea introductivă, anexele având o funcție pur probatorie și de instrument.

173 Potrivit Comisiei, cererea introductivă nu conține nicio explicație a diferențelor invocate, în afară de trimiterea la o anexă, astfel încât argumentele sale sunt inadmisibile, în aplicarea articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991, întrucât cererea introductivă nu conține elementele esențiale ale motivului.

174 Reclamanta respinge această excepție de inadmisibilitate, întrucât elementele esențiale ale argumentației sale sunt în mod vădit prezente în însuși corpul cererii introductive, iar trimiterea la anexa A.6 la cererea introductivă nu avea decât scopul de a susține din punct de vedere tehnic aceste principale argumente.

175 Astfel, s-ar preciza în cererea introductivă că modelul econometric în cauză este diferit în mod substanțial de toate modelele econometrice pe care reclamanta a putut să le examineze în cadrul fazei administrative și că acest lucru este susținut în special de faptul că reclamanta nu a reușit să înțeleagă în totalitate modelul menționat și nici să verifice rezultatele care decurg din acesta.

176 În subsidiar, Comisia susține că primul aspect al celui de al doilea motiv al acțiunii este inoperant și, în orice caz, nefondat.

177 Mai întâi, analiza sa finală cu privire la efectele probabile ale concentrării în ceea ce privește prețurile nu ar fi substanțial diferită de cea prezentată de reclamantă, astfel cum ar reieși dintr-o anexă la memoriul său în apărare.

178 Potrivit Comisiei, după cum se indică în considerentele (727)-(740) ale deciziei atacate, modificările operate au vizat, pe de o parte, ipotezele de model econometric posibile cu privire la efectele unei creșteri a concentrării asupra nivelurilor inițiale ale prețurilor și, pe de altă parte, variabila de concentrare care trebuia reținută.

179 În continuare, Comisia susține că nu era obligată să asculte reclamanta înainte de a adopta modelul econometric în cauză.

180 În susținerea acestei afirmații, Comisia observă că reclamanta a prezentat cinci studii relativ târziu în cursul procedurii administrative, dar că, totuși, toate studiile au făcut obiectul unor discuții intense în cadrul diferitor reuniuni de bilanț. Comisia precizează că ultimul studiu al reclamantei, din data de 16 noiembrie 2012, a făcut de asemenea obiectul unor observații preliminare cu ocazia reuniunii de bilanț din 11 decembrie 2012 și că, având în vedere data tardivă la care a fost prezentat ultimul studiu, „aprecierea sa finală a trebuit să fie lăsată în sarcina deciziei" atacate.

181 În sfârșit, Comisia susține că demersul său este conform cu jurisprudența referitoare la dreptul la apărare în materie de concentrări economice, în sensul că, întrucât decizia nu poate fi o copie a CO, are posibilitatea de a modifica sau de a adăuga elemente de fapt sau de drept în susținerea obiecțiilor pe care le-a formulat și a răspunsurilor oferite de reclamantă în cadrul procedurii administrative, cu condiția ca decizia atacată să formuleze aceleași obiecții ca cele expuse în CO, situație care s-ar regăsi în speță.

182 În replică, în primul rând, reclamanta susține că, dacă Comisia ar fi considerat în mod eronat că aceasta nu avea dreptul de a prezenta studii actualizate în noiembrie 2012, Comisia ar fi trebuit să utilizeze exact aceeași analiză a concentrării prețurilor în decizia atacată ca cea utilizată în CO, permițându-i să conteste erorile de fond ale acestei analize la Tribunal, întrucât reiese din jurisprudență că Comisia poate respinge argumente invocate în răspunsul la CO în temeiul unor argumente și motive nemenționate în CO, dar că nu se poate întemeia pe alte elemente decât cele expuse în CO.

183 În speță, Comisia ar fi putut, cel mult, să respingă studiile prezentate de reclamantă în noiembrie 2012 fără o audiere suplimentară a acesteia. Cu toate acestea, potrivit reclamantei, Comisia nu putea renunța la audierea acesteia, întrucât aceasta manipulase metodele și rezultatele acestor studii cu scopul de a utiliza noile rezultate pentru a se opune concentrării, ca o contrapondere la elemente pe care le reținuse ulterior CO, și anume câștigurile de eficacitate și proiectele de extindere ale FedEx.

184 În al doilea rând, „tardivitatea" invocată de Comisie a memoriilor reclamantei ar fi rezultatul conduitei Comisiei înseși în cursul procedurii administrative.

185 În duplică, Comisia susține că, pentru a se putea reține o încălcare a dreptului la apărare al reclamantei, mai este necesar și ca aceasta să demonstreze că Comisia s-a întemeiat pe analiza econometrică în cauză pentru a-și susține obiecția și că această obiecție nu ar putea fi dovedită decât prin raportare la analiza menționată. Comisia adaugă că reclamanta ar fi trebuit de asemenea să dovedească faptul că aprecierile sale în decizia atacată în ceea ce privește OSCE ar fi fost diferite dacă analiza menționată ar fi trebuit să fie înlăturată ca mijloc de probă.

186 Or, ar reieși din decizia atacată că, pe piețele daneză și neerlandeză, un OSCE a fost reținut, deși efectul net preconizat care rezultă din analiza econometrică în cauză era negativ, astfel încât aprecierile Comisiei, potrivit cărora un OSCE era probabil pe piețele menționate, nu ar fi fost diferite dacă analiza menționată ar fi trebuit să fie înlăturată ca mijloc de probă.

187 În această privință, se impune ca Tribunalul să arate că, în cadrul primului aspect al celui de al doilea motiv, reclamanta nu contestă temeinicia analizei econometrice în cauză, care reprezintă obiectul primului aspect al primului motiv, ci opozabilitatea modelului econometric în cauză, reținut de Comisie în decizia atacată, întrucât nu i-ar fi fost prezentat înainte de adoptarea deciziei atacate, cu încălcarea dreptului său de a fi ascultată și, mai larg, a dreptului său la apărare.

188 În acest context, părțile sunt în dezacord cu privire la aspectul dacă modelul econometric în cauză, reținut de Comisie în decizia atacată, diferă de ultimul model econometric prezentat reclamantei de Comisie în cursul procedurii administrative și, dacă aceasta este situația, în ce măsură.

189 Înainte de a aprecia temeinicia argumentației reclamantei, este necesar să se verifice admisibilitatea acesteia, care este contestată de Comisie.

1. Cu privire la admisibilitatea primului aspect al celui de al doilea motiv

190 Comisia contestă admisibilitatea primului aspect al celui de al doilea motiv al acțiunii, întemeiat pe o încălcare a dreptului la apărare al reclamantei în ceea ce privește efectele probabile ale concentrării asupra prețurilor, în sensul că nu ar fi îndeplinite cerințele articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991.

191 În această privință, trebuie amintit că, potrivit acestei dispoziții, precum și, de altfel, dispozițiilor articolului 76 litera (d) din Regulamentul de procedură, cererea introductivă trebuie să indice obiectul litigiului și o expunere sumară a motivelor, iar această indicație trebuie să fie suficient de clară și de precisă pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului să își exercite controlul, dacă este cazul, fără să se bazeze pe alte informații.

192 Este de asemenea necesar să se amintească faptul că, pentru ca o acțiune în fața Tribunalului să fie admisibilă, trebuie ca elementele esențiale de fapt și de drept pe care aceasta este întemeiată să rezulte, cel puțin în mod sumar, dar coerent și comprehensibil, din chiar textul cererii introductive. Deși este adevărat că textul acesteia poate fi susținut și completat, cu privire la aspecte specifice, prin trimiteri la anumite pasaje din înscrisurile anexate, o trimitere globală la alte înscrisuri, chiar anexate la cererea introductivă, nu poate suplini absența elementelor esențiale ale argumentării în drept, care, în temeiul dispozițiilor amintite mai sus, trebuie să figureze în cererea introductivă (Hotărârea din 11 septembrie 2014, MasterCard și alții/Comisia, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, punctul 40).

193 În speță, reclamanta arată că Comisia i-a încălcat dreptul la apărare prin modificarea semnificativă, fără a o asculta în această privință, a modelului econometric pe care i-l prezentase cu privire la efectele probabile ale concentrării asupra prețurilor.

194 Or, trebuie să se constate că elementele de fapt și de drept pe care reclamanta întemeiază primul aspect al celui de al doilea motiv invocat sunt inteligibile imediat la lectura cererii introductive. Astfel, deși reclamanta se referă, într-adevăr, la anexa A.6 la cererea introductivă pentru a demonstra modificările invocate, argumentația pe care se bazează aceasta pentru a critica recurgerea la analiza econometrică în cauză reiese, chiar și sumar, din textul cererii introductive înseși.

195 În plus, pe de o parte, trebuie să se constate de asemenea că Comisia a fost în măsură, în memoriul în apărare, să răspundă la primul aspect al celui de al doilea motiv invocat de reclamantă, întărind astfel ideea că, deși prezentarea primului aspect al celui de al doilea motiv în cererea introductivă este, într-adevăr, puțin detaliată, conținutul aspectului menționat este clar.

196 Pe de altă parte, Tribunalul, deși a trebuit să se refere la anexa A.6 pentru a aprecia probele care susțin primul aspect al celui de al doilea motiv, nu a avut nevoie să caute și să identifice în anexa A.6 la cererea introductivă argumentele invocate în susținerea primului aspect al celui de al doilea motiv.

197 Din considerațiile care precedă rezultă că prezentul aspect al celui de al doilea motiv este admisibil având în vedere cerințele articolului 76 litera (d) din Regulamentul de procedură.

2. Cu privire la temeinicia primului aspect al celui de al doilea motiv

198 În ceea ce privește primul său aspect, privind efectele probabile ale concentrării asupra prețurilor, al doilea motiv implică să se verifice dacă dreptul la apărare al reclamantei a fost afectat de condițiile în care analiza econometrică în cauză s-a bazat pe un model econometric diferit de cel care a făcut obiectul unei dezbateri în contradictoriu în cursul procedurii administrative.

199 În această privință, trebuie amintit, cu titlu introductiv, că respectarea dreptului la apărare este un principiu general al dreptului Uniunii Europene enunțat în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene care trebuie să fie garantat în toate procedurile, inclusiv în procedurile în fața Comisiei în materie de concentrări economice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 martie 2015, Deutsche Börse/Comisia, T-175/12, nepublicată, EU:T:2015:148, punctul 247).

200 S-a statuat de asemenea că principiul contradictorialității, care face parte din dreptul la apărare, impune ca întreprinderii în cauză să i se fi oferit posibilitatea, în cursul procedurii administrative, să își prezinte în mod util punctul de vedere asupra caracterului veridic și pertinent al faptelor și circumstanțelor invocate, precum și asupra înscrisurilor reținute de Comisie în susținerea afirmațiilor sale (a se vedea Hotărârea din 10 iulie 2008, Bertelsmann și Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punctul 61 și jurisprudența citată).

201 În speță, în primul rând, trebuie arătat că, astfel cum reiese din considerentele (721)-(740) ale deciziei atacate, Comisia s-a întemeiat printre altele pe analiza econometrică în cauză pentru a identifica numărul de state OSCE.

202 În această privință, Comisia a adoptat versiunea finală a modelului său econometric la 21 noiembrie 2012, respectiv cu mai mult de două luni înainte de adoptarea deciziei atacate, la 30 ianuarie 2013, astfel cum reiese chiar din documentele transmise de Comisie în anexă la memoriul său în duplică.

203 Din înscrisurile aflate la dosar reiese de asemenea că versiunea finală a modelului econometric nu a făcut obiectul niciunei comunicări către reclamantă, întrucât, potrivit Comisiei, o asemenea comunicare nu era necesară, deoarece aceasta rezulta din numeroasele sale schimburi cu reclamanta care au avut loc în cursul procedurii administrative.

204 Astfel, Comisia subliniază, în esență, că modelul final, astfel cum este prezentat în decizia atacată, nu se îndepărtează decât marginal de modelele care au făcut obiectul discuțiilor cu reclamanta în cursul procedurii administrative.

205 Deși pot fi subliniate, într-adevăr, numeroase similitudini între modelul econometric final și cele discutate în cursul procedurii administrative, nu este mai puțin adevărat că, în ceea ce privește modificările efectuate, acestea nu pot fi totuși considerate neglijabile.

206 Astfel, reiese chiar din observațiile Comisiei și ale reclamantei formulate la sfârșitul ședinței că Comisia s-a întemeiat pe două variabile diferite între, pe de o parte, stadiul estimării statistice a efectelor pierderii unui concurent asupra prețurilor și, pe de altă parte, stadiul prognozării analizei efectelor operațiunii asupra prețurilor.

207 Astfel, Comisia s-a întemeiat pe o variabilă discretă în stadiul estimării și pe o variabilă continuă în stadiul prognozării.

208 Or, deși utilizarea unei variabile discrete a făcut obiectul unor discuții repetate în cursul procedurii administrative, nu reiese din dosar că aceeași ar fi și situația aplicării unor variabile diferite în diferitele etape care alcătuiesc analiza econometrică.

209 În consecință, Comisia nu poate invoca faptul că nu avea obligația de a comunica reclamantei modelul final al analizei econometrice înainte de adoptarea deciziei atacate.

210 Prin urmare, dreptul la apărare al reclamantei nu a fost respectat, astfel încât se impune anularea deciziei atacate, cu condiția ca reclamanta să fi demonstrat în mod suficient nu faptul că, în lipsa acestei neregularități procedurale, decizia atacată ar fi avut un conținut diferit, ci că ar fi putut avea o șansă, chiar redusă, de a-și asigura mai bine apărarea (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 octombrie 2011, Solvay/Comisia, C-109/10 P, EU:C:2011:686, punctul 57).

211 În această privință, în primul rând, este necesar să se sublinieze că Comisia s-a întemeiat pe analiza econometrică pentru a concluziona în sensul existenței unor state OSCE.

212 Astfel, la momentul CO, Comisia concluzionase în mod provizoriu, astfel cum a arătat în ședință, în sensul existenței a 29 de state OSCE pe baza unei analize econometrice care demonstra o creștere importantă a prețurilor în urma concentrării.

213 Pe de altă parte, după cum Comisia recunoaște în mod expres, rezultatele ulterioare ale analizei econometrice care demonstrau o creștere mai puțin importantă a prețurilor au condus-o de asemenea la reducerea la 15 a numărului de state OSCE în decizia atacată.

214 În al doilea rând, reclamanta a fost deja în măsură, în cursul procedurii administrative, să influențeze în mod semnificativ elaborarea modelului econometric propus de Comisie, întrucât aceasta a ridicat probleme tehnice la care a oferit soluții, după cum recunoaște în mod expres Comisia.

215 Prin urmare, având în vedere cele ce precedă, trebuie să se considere că reclamanta ar fi putut, în cursul procedurii administrative care a condus la adoptarea deciziei atacate, să își asigure mai bine apărarea dacă ar fi avut la dispoziție, înainte de adoptarea respectivei decizii, versiunea finală a analizei econometrice stabilită de Comisie la 21 noiembrie 2012.

216 O asemenea apreciere nu poate fi repusă în discuție de împrejurarea, invocată de Comisie, potrivit căreia concluziile sale se întemeiază pe un vast ansamblu de informații, pe de o parte, cantitative, în cadrul cărora figurează analiza econometrică, și, pe de altă parte, calitative.

217 Astfel, după cum s-a arătat la punctul 213 din prezenta hotărâre, Comisia recunoaște în mod expres că s-a întemeiat, printre altele, pe noile rezultate ale analizei econometrice pentru a reduce numărul de state OSCE după CO, astfel încât rezultatele menționate au putut, cel puțin în anumite state, să contracareze informațiile calitative luate în considerare de Comisie.

218 În consecință, este necesar să se considere că reclamanta a fost lipsită de o informație care, dacă i-ar fi fost transmisă în timp util, ar fi putut să îi permită să prezinte rezultate diferite ale efectelor operațiunii asupra prețurilor, care ar fi putut determina o reconsiderare a întinderii informațiilor calitative de care a ținut seama Comisia și, prin urmare, o reducere a numărului de state OSCE.

219 În al doilea rând, aprecierea respectării dreptului la apărare în cadrul controlului concentrărilor economice trebuie, desigur, să țină seama de exigența celerității care caracterizează economia generală a Regulamentului privind concentrările economice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 decembrie 2005, General Electric/Comisia, T-210/01, EU:T:2005:456, punctul 701).

220 Totuși, în speță, astfel cum recunoaște Comisia în înscrisurile sale, analiza econometrică era deja foarte stabilă înainte de reuniunea de bilanț din 20 noiembrie 2012, respectiv cu mai mult de două luni înainte de data de 30 ianuarie 2013, data deciziei atacate, astfel încât Comisia putea, cel puțin, să comunice reclamantei elementele esențiale care alcătuiau modelul econometric reținut.

221 Prin urmare, se impune să se concluzioneze că Comisia a încălcat dreptul la apărare al reclamantei, întrucât nu i-a comunicat versiunea finală a modelului său econometric.

222 În consecință, se impune admiterea primului aspect al celui de al doilea motiv al acțiunii și anularea în întregime a deciziei atacate, fără a fi necesară examinarea celorlalte aspecte ale celui de al doilea motiv și nici celelalte motive ale acțiunii.

Cu privire la cheltuielile de judecată

223 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a căzut în pretenții, se impune ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să fie obligată să suporte și cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă, conform concluziilor acesteia din urmă. Intervenienta suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

1) Anulează Decizia C(2013) 431 a Comisiei din 30 ianuarie 2013 privind declararea unei concentrări ca fiind incompatibilă cu piața internă și cu funcționarea Acordului privind SEE (cazul COMP/M.6570 – UPS/TNT Express).

2) Obligă Comisia Europeană să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de United Parcel Service, Inc.

3) FedEx Corp. suportă propriile cheltuieli de judecată.

Prek Labucka Kreuschitz

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 7 martie 2017.

Semnături